

Número 121-Desembre de 2021

CELH COMUNICA

Editorial

El Dia 3 de desembre vam celebrar el Dia Mundial de les persones amb discapacitat. Es tracta d'una diada en la qual les administracions treuen pit per les millores en accessibilitat que han implementat en edificis públics, carrers, transport i parcs infantils. En el cas de l'Hospitalet, enguany s'han preparat una quinzena d'activitats relacionades amb l'accessibilitat, sent una de les més importants l'adaptació del Saló de Plens municipal per complir amb els criteris d'accessibilitat per a persones amb diversitat funcional.

Ara bé, encara hi ha camí per fer pel que fa a l'accessibilitat a edificis públics i configuració dels vials de la ciutat, per no parlar de l'escassa conscienciació de la població envers aquestes persones. Ciutadans amb els mateixos drets que qualsevol altre i que, en moltes ocasions, veuen limitada la seva vida per falta de civisme per part dels conciutadans o per manca d'actuació de l'administració: edificis municipals sense accessos adequats, sense lavabos adaptats, voreres estretes envaïdes per cotxes, parcs inclusius que no ho són en el fons... Un etcètera de qüestions que cal resoldre per evitar que a l'Hospitalet, i a la resta del país, hi hagi ciutadans de segona.

Notícies i activitats destacades

Taller d'història de Les Planes- La Florida

Una trentena de persones assisteixen al primer taller d'història de les Planes-la Florida. El centre cívic Ana Díaz Rico va acollir el dia 16 de desembre la primera sessió del taller d'història de l...

[Llegir-ne més](#)

Històries de la migració. Un nou projecte del CELH

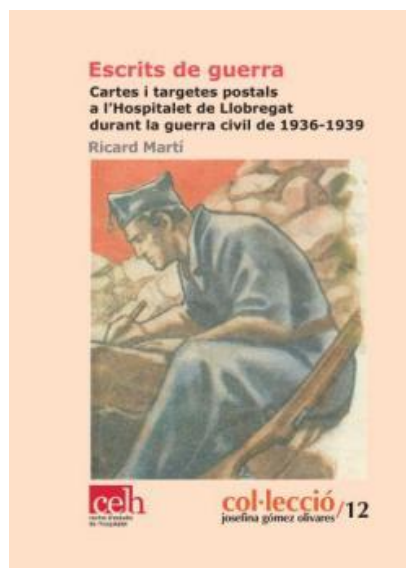
El Centre d'Estudis de L'Hospitalet ha incorporat als seus projectes per aquest 2021 el projecte "Històries de la Migració". Un projecte que ha vingut proposat per un grup de persones joves i em... [Llegir-ne més](#)

Ruta per l'Hospitalet

El dia 15 de desembre el Joan Camós va fer una "Ruta per l'Hospitalet", amb un grup de 10 dones, que va començar al CELH amb una xerrada sobre el que es visitaria i sobre l'entitat. De l'entitat, es v...

[Llegir-ne més](#)

Presentem " Escrits de Guerra"

El proper 14 de desembre a les 19 hores fem la presentació del llibre ,Escrits de Guerra. Cartes i targetes postals a l'Hospitalet de Llobregat durant la guerra civil de 1936-1939. La presentació a...

[Llegir-ne més](#)

Bon nadal i un millor 2022

Des del Centre d'Estudis de l'Hospitalet us desitgem un Bon nadal i un millor 2022

[Consulta tota l'agenda](#)

[Llegeix totes les notícies](#)

L'article del mes / Francisco Javier Rodríguez Baena

Al rescat de la memòria, un patrimoni immaterial contínuament amenaçat

Foto: Páez dirigint-se als assistents a la trobada celebrada a l'Auditori de la Torrassa / FJR

El pas del temps passa factura als edificis, monuments i restes d'èpoques més o menys llunyanes en la línia cronològica de la Història. És per aquesta raó que les administracions han de posar fil a l'agulla per protegir aquells elements arquitectònics -o paisatgístics- que de manera silenciosa ens transmeten informació sobre el passat de l'indret on són. Ara bé, les pedres per si soles no parlen. És per aquesta raó que cal interpretar un monument o edifici patrimonial col·locant-lo en el seu context històric i social. I si no, feu la prova de visitar un dolmen o unes runes antigues i intenteu entendre'n a pèl el significat.

Per tant, els testimonis humans i la seva petjada són determinants per comprendre i valorar un element patrimonial. Aquí, tanmateix, el pas del temps juga en contra: la vida de les persones -que són les que donen sentit al patrimoni i les autèntiques protagonistes de la Història- dura el que dura. És a dir, que al combat per preservar el patrimoni material cal afegir una nova pestanya que posi èmfasi en rescatar els testimonis de generacions senceres de persones que ja tenen una edat avançada i que hi tenen molt a dir. "La Història no la fan només els grans personatges, sinó que també els homes i dones, els veïns i veïnes". Així ho va resumir a la perfecció l'historiador, professor i arqueòleg Daniel Sáez, que va participar el dissabte dia 11 de desembre en un acte convocat per la plataforma Defenseu el Castell i el cineasta local Sergi Páez, amb la col·laboració de la Comissió d'actes culturals Mare de Déu dels Desemparats, per abordar precisament la necessitat de divulgar la història de la ciutat.

Páez va aprofitar l'acte, que es va celebrar a l'Auditori de la Torrassa, per presentar el seu projecte, [El castell al final del camí, una història ambientada al Collblanc-Torrassa de la postguerra](#). Es tracta d'una iniciativa llesta per ser produïda i convertir-se en una pel·lícula o una sèrie. I en una novel·la, atès que ja hi ha una persona treballant-hi: la Virgínia Alvarado, una escriptora de Montgat que està adaptant la idea de Páez a un format literari.

El castell al final del camí mostra la realitat d'un barri colpejat per la repressió franquista i els estralls de la Guerra Civil. En aquest context, una persona comença a investigar les misterioses desaparicions d'infants que tenen lloc cada Nadal i que la policia és incapaç de resoldre. Tot plegat, amb un misteriós i sinistre personatge que passeja durant la Nit de Cap d'Any, inspirat en

l'Home dels Nassos, una criatura que té tants nassos com dies té l'any i que, precisament, el 31 de desembre pot sortir al carrer perquè només en té un. Aquesta barreja entre fantasia i història és el que fa atractiu aquest projecte, que agafa com a referència un enclavament amb una càrrega històrica i social molt important: el castell de Bellví.

Ara per ara Páez està buscant productors i mecenes per tirar endavant el projecte. Però s'està trobant amb una barrera, segons va dir a l'Auditori de la Torrassa, "lingüística" i "política". I és que fer cinema fantàstic a Catalunya i Espanya "és molt difícil". A més, que el projecte destil·li un antifranchisme militant no sembla agradar a segons qui.

Sigui com sigui, l'acte del dia 11 va servir per posar de manifest la necessitat de divulgar les petites històries, aquelles que constitueixen el dia a dia dels barris i de les ciutats. En aquest sentit, un dels convidats a parlar va ser Rafael Algarra, membre de Defensem el Castell que va néixer i viure al castell de Bellví, quan encara era coneguda com la Casa de la Torrassa. En la seva intervenció, Algarra va lamentar que malgrat viure arreplegats, en clara referència a l'alta densitat de població que pateix la Torrassa, la gent està "més allunyada que mai". "Abans saludaves a tothom pel carrer i ara gairebé ningú no et contesta", va exemplificar el veterà veí. En aquest sentit, Algarra va convidar els presents a aixecar el braç per compartir històries, memòries i records del barri perquè els compartissin amb la resta d'assistents. I se'n va sortir, atès que diverses persones van compartir vivències i records personals d'un barri que ha canviat enormement en les últimes dècades. De fet, Páez va tancar l'acte convidant tothom a "escoltar la gent gran", els records i històries dels quals són memòria viva de la Torrassa que el pas del temps amenaça d'enterrar-les definitivament.

Francisco Javier Rodríguez Baena

Periodista i historiador

Comparteix

Fes tuit

Envia'l

El CELH és una associació oberta a qualsevol
ciudadà o ciutadana interessat en el coneixement,
la recerca i el debat sobre L'Hospitalet.
Necessitem el teu suport per continuar treballant
pel passat, el present i el futur de la ciutat.

Fes-te soci/sòcia del CELH